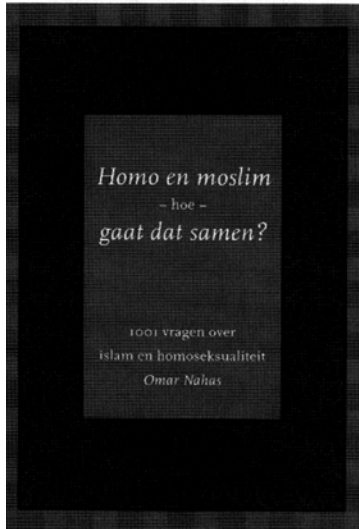

God oordeelt zelf over de homo

De islam verbiedt homoseksualiteit. Maar het oordeel over het menselijk gedrag is aan god, niet aan de moslimgemeenschap. In *Homo en moslim - hoe gaat dat samen?* vertelt Omar Nahas hulpverleners hoe ze islamitische homo's kunnen helpen.

Ook veel christenen discrimineren homo's. Dat argument wordt vaak aangevoerd als verzachtende omstandigheid voor de homodiscriminatie door de islam. Toch kan de moeilijke relatie tussen geloof en homoseksualiteit in sommige christelijke kerken niet model staan voor de afwijzing van homoseksualiteit door de islam. Dat komt doordat in de christelijke kerk het geloof steeds persoonlijker is geworden. Al gaan mensen samen naar de kerk, de manier waarop ze hun geloof beleven is een zaak tussen hen-zelf en god.

Het geloof is voor veel moslims geen privé-aangelegenheid. Maar daar ligt wel de sleutel voor de hulpverlening aan islamitische homo's en lesbo's, zoals Omar Nahas laat zien. Zijn boek is een goed geschreven mix van praktische adviezen – vooral over het voorkomen van een huwelijk – en herinterpretatie van de koran.

Met zijn herinterpretatie reikt hij de islamitische homo en lesbo regels en uitzonde-

ringsbepalingen aan die hen moeten helpen uit te zoeken of ze zélf vinden dat hun homoseksualiteit en hun geloof te combineren zijn. Hij maakt hier dankbaar gebruik van de plicht voor elke moslim om zelf de koran te bestuderen.

De islam verbiedt homoseksualiteit, daar kunnen we niet omheen, schrijft Nahas. Maar god is barmhartig en uiteindelijk oordeelt god over het menselijk gedrag en niet de moslimgemeenschap. Volgens de islam is homoseksualiteit een vloek, maar je kunt dat ook anders lezen, beweert hij. 'Als je zelf, als mens, je homoseksualiteit geen zin weet te geven, er niets van maakt, dan is dát een vloek. Niet in de religieuze betekenis, maar (...) voor je functioneren als mens, voor je hele leven.'

Voor een autochtone hulpverlener die alleen een paar vakken interculturele pedagogiek heeft gevolgd, vereisen deze herinterpretaties misschien enige studie. Door de toegankelijke stijl van Nahas en de opdeling in duidelijk afgebakende onderwerpen, zijn ze geen onoverkomelijk obstakel. Wel waarschuwt Nahas de regels en zegswijzen niet klakkeloos te gebruiken in een hulpverleningsgesprek. Ga niet de koran-kenner uithangen, maar

gebruik de verwijzingen om de hulpvrager te laten nadenken over zijn relatie met god in plaats van te doen wat de omgeving en 'de islam' hem opdragen.

Door die druk van de omgeving gaan veel hulpvragen – van islamitische homo's én van hun ouders – over het huwelijk. Nahas loopt enkele varianten na: trouwen en een dubbellevens leiden; trouwen opdat de homoseksualiteit 'overgaat'. Hij wijst op de praktische consequenties en gebruikt de koran om een rechtvaardiging te vinden om niet te trouwen. Het praktische verhaal van Nahas zorgt ervoor dat de lezer zich goed kan inleven in de hulpvrager. Het is ook hard nodig alles zo concreet mogelijk te beschrijven, omdat geslaagde voorbeelden van islamitische homo-emanipatie niet zichtbaar zijn. En de emancipatie van niet-islamitische homo's biedt moslims geen houvast. Die laatste constatering moeten vooral voorlichters over homoseksualiteit zich ter harte nemen. **MK**

Omar Nahas, *Homo en moslim - hoe gaat dat samen. 1001 vragen over islam en homoseksualiteit*. Utrecht, FORUM, 2005; 128 blz., € 10,-. ISBN 90 5714 146 9.